

Møte om partidiskusjonen.

Fra Bolsjevik april-mai 1990

* "MI-bevegelsen i Norge er en uvurderlig skatt".

- Med alle sine feil og mangler betydd og betyr uhyre mye

- Overlevde tidlig 80-tall da det meste av det som var liknende partier og org. i vesten brøt sammen og forsvant. Ville være trist om vi nå lot oss følge med i dragsuget av sammenbruddet til de statsbyråkratiske undertrykkerpartiene i Øst-Europa.

- Trenger en grundig diskusjon, både for å sammenfatte, syst. de endringene som faktisk har skjedd, mer eller mindre bevisst, i bev. siste ti år. Hva er bra utvikling vi vil beholde og videreutvikle, hva er feil og forfall?

- Trenger også å disk. det vi lenge har betrakta som selvfølgelig sannheter. Når mange får behov for å disk. det nå, kanskje fordi de har diskutert for lite før. Og virkeligheten har endra seg.

- Målet for disk. å komme fram til bra politikk og org. Men også å holde bevegelsen sammen. Splittelser kan være nødv. og bra ting hvis de er uttrykk for noe nytt og friskere som kan vokse fram Eks. utbruddet fra SF i 1969 som danna grunnlaget for ml-bev. Men marxistiske grupper har vært

herja av sekteriske splittelser, dvs. splittelser på spm. som kanskje ikke er av verdenshistorisk betydning. Splittelse i ml-bev. nå ville absolutt svekke, ikke styrke de rev. kreftene.

- Ledelsen har en spesiell oppgave her. Ta ansvar for, finne en vei for å holde bev. sammen. Betyr det at ledelsen ikke har lov til å fremme egne politiske linjer, egen strategi? Nei, dårlig ledelse som ikke har noe den vil ha gjennomført, eget program. Må ha to tanker ihue. I Mat.artikkel oppsummert erf. mine som første kvinnelige leder i AKP. Hadde et program for å få kvinnesaker og kvinnepol. opp og fram. Leder av opposisjonsbevegelse, samtidig ansvarlig for helheten, ikke ble for store spenningen, ikke andre områder forsømt. Kallt det "Å være kriger og diplomat" på samme tid. Tror det sier noe alment om ledelsens oppgaver, særlig itider med stor uenighet om politiske linjer. Kjøre sin politikk, men også ta vare på enheten. Kan være jævlig belastende og slitsomt, men nødvendig.

- Diskusjonsstil og metode. Noen dårlige tradisjoner:

"To linjer" - ei riktig og ei gæern, uttrykk for den proletære og borgerlige linja. Ble synd å mene noe avvikende, nesten borgerskapets agent innad. Mener ikk at "alle oppfatninger er like bra", og at ikke tanker har klassestempel. Men ikke så enkelt som to linjer. Ulik erfaring, ulikt utgangspunkt. Erf. fra kvinnefronten eller Oslo samorg fører gjerne til at en tenker ulikt om 1. mai, men betyr ikke at den ene parten har 100 % rett,

den andre 100 % feil. Om en ser noe fra et lagsstyre, sentralstyre, KKs redaksjon eller faglig utvalg kan føre til ulike meninger, men det kan faktisk være at alle har et poeng, sjøl om ingen har helt rett. Gi åpning for nyanser og flere sider, ta imot variert erfaring istedet for å avvise.

"Bygge systemer" - utgangspunkt uenighet om enkeltsak, som kan vokse til et helt politisk system. To måter: Tillegges av motstanderen en haug med andre standpunkter som "passer sammen" med det opprinnelige, eller finner det opp sjøl for å vise hvor grunnleggende det en mener er for enhver form fornuftig og korrekt politikk. Sjølsagt hender det at et enkeltstandpunkt er symptom på langt mer omfattende holdninger, men er ikke alltid sånn. Men ved å presse hverandre inn i uforenlige systemer, kan også motsigelsen bli uløselig.

"Drive uenigheten, men ikke enighet". Oppsummerer sjelden hva vi er enige om, eventuelle felles premisser vi har for debatten. Tror det kunne være lurt å bruke oftere som metode, klargjøre hva diskusjonen dreier seg om.

Ryddighet i å følge vedtekter. Partiet kommer sikkert til å gjennomføre en god del endringer i vedtektene, fleste enige om at det trengs. Men sikkert nokså stor uenighet om hvor langt vi skal gå. En del folk begynner nå å gjøre ting på tvers av vedtektene, fordi de ikke er enige i dem slik de står. Uansett hva vi måtte mene om de nåværende vedtektene, er dette ei farlig

linje. Det er selvtakt på tvers av det som er demokratisk bestemt, av partiets høyeste organ, landsmøtet. Hvis mange gjør dette, så er det ikke landsmøtet, som resultat av demokratiske diskusjoner, som avgjør om vi skal endre vedtektene eller ikke. Da har kanskje noen alt drevet endringer igjennom som det er vanskelig å gå tilbake på. Eks: Hvis ledelsen i et partidistrikt bestemmer seg for å legge hele partiet åpent, så hjelper det ikke noe særlig om det kanskje er flertall i partiet for å ha en sikkerhetspolitikk. Sjøl om en bryter vedtekter, setter sikkerhetspolitikk tilside osv. fordi en mener at vedtektene og sikkerhetspolitikken fungerer udemokratisk, så opptrer en sjøl lite demokratisk hvis en bare kaster det til side uten å vite om flertallet i partiet virkelig ønsker det slik.

Disk. og politiske kamper i ml-bevegelsen har en tendens til å skape ondt blod og personlig uvenner. Tror vi har bitre erfaringer med fra alle tre organisasjoner. Mener faktisk det er en viktig politisk oppgave å forsøke å hindre at politisk uenighet fører til personlig uvennskap. Personlig uvennskap er en dårlig veiviser i politiske spørsmål, og kranglinga kan fortsette i det uendelige, nå med hovedmotiv at meningsmotstanderne ikke tåler trynet på hverandre, men gjør dette til politikk. Eller det blir en uryddig og ugjennomtrengelig blanding av politisk uenighet og personlig motvilje. Å bli revolusjonær i dagens Norge er såpass drastisk at vi alle fortjener respekt for at vi er blitt det, og fortjener at vi behandler hverandre som kamerater. "Drepe de andre - ikke hverandre". "Grunnprinsippet i krig er å ta vare på seg sjøl og ødelegge fienden". Hvis

meningsmotstandere innad blir en viktigere fiende enn borgerskapet, da er det noe feil. Fornærme hverandre offentlig, på trykk, er ikke akkurat noe som gjør det lettere å komme tilenighet.

Store partidiskusjoner en personlig belastning for dem som deltar, ikke minst fordi det ofte følger så mye drit med, og du må hele tida stå offentlig tilrette for hva du sier og gjør. Sjøl husker jeg diskusjonene i partiet i 1980 med gru, jeg hadde venner blant de mest aktive på begge sider, og det å mene noe, ble ikke ganske enkelt å mene noe, det ble symbol på lojalitet, evt. svik. Mener vi må gjøre alt vi kan for å unngå at det blir slik nå. Skalke åpart om det heller enn å bite tenna sammen.

Holdeplass

Som dere må fryse, jenter,
uten lue i vinterkulda,
for noen skal jo se
hvor ellevilt og syndig
det lange håret
flommer over kragen.

Og uten skjert,
et lite gullhjerte
i halsgroppa.
Det banker et hektisk budskap
ut i verden.
Jakka slutter
akkurat ved midja
for noen skal jo også se
hvor fint den vesle baken runder seg,
og hvordan låra smahner
ned mot høye støvler.

Ja, det er kaldt i verden, jenter,
kaldt å stå her uten skjert og lue,
som spinkle skiter på en holdeplass
i andres liv
og vente.